

A HIT PARANCSSZAVA

Bor Ferenc tanításvázlata

Az igék hozzáolvasásával kapsz teljes értékű tanítást!

Az Igék a revideált Károli fordításból valók, amelyek ezen a linken megtalálhatók:

<http://www.krisztusszeretete-egyhaz.hu/index.php?content=10&PHPSESSID=c6ed4d915feb123c559d8e1083a6a7a6>

Ján. 14,11-14.* Ha mi KÖVETELÜNK Jézus NEVÉBEN, Ő meg fogja azt *cselekedni*.

Jézus a *cselekedetekről* tanít ebben az Igében – bemutatja a NEVÉNEK új használatát.

Itt *nem kérésről* van szó, mert az Atya neve nem említetik.

Jézus NEVÉBEN követelnünk kell az ellenségtől:

a jogosan nekünk járó dolgokat, a tőlünk visszatartott dolgokat.

Ha Jézus NEVÉBEN követelnünk az ördögtől, azt Jézus maga fogja megcselekedni!

E cselekedetek által pedig meglátjuk az Atya megdicsőülését.

Jézus biztat bennünket, hogy *nagyobbakat* is cselekszünk, mint Ő tett a földi szolgálatában.

Még a halottak feltámadásánál is nagyobbakat:

ez a szellemi halálból való feltámadás vagyis a szellemi újjászületés!

Jézus felvitetett az Atyához – de a mindenható NEVÉT *itt hagyta* nekünk, használatra.

Amit követelnünk, *parancsolunk* e NÉVBEN, azt Jézus garantáltan *megcselekszi*.

Az Ószövetségben csak „segítségül hívhatták” az Úr nevét.

Újszövetség egy jobb szövetség: segítségül hívhatjuk Őt + hatalommal parancsolhatunk

Csel. 3,1-9. Az Ékes kapunál a tanítványok *hatalommal szóltak* – eredménye: a sánta járt!

Péter és János *nem* fordult imádsággal az Atyához.

Ebben az esetben *nem* kimondottan az imádság hozta meg az eredményt.

Bizonyára így vezette őket a Szent Szellem, hogy *kiadják* a hit parancsszavát.

Koldusnak *megparancsolták* a NÉVBEN, hogy keljen fel – Jézus pedig talpra állította őt.

Péter *nem* vette magára a dicsőséget: – Az Ő NEVE tette! – hangoztatta.

Természetesen a hit parancsszavának kiadásához is szükség volt *hitre* (Csel. 3,16).

Jézus már nincs a földön, amikor ez történik – de az Ő NEVE *távollétében* is csodát tett.

A papok ismerték a NÉVBEN rejlő hatalmat, ezért meg is *tiltották* annak használatát.

RAGADD MEG EZT A SZELLEMI HATALMAT ÉS ÉLJ VELE!!! ☞ (Csel. 4,18)

Szólj, taníts és parancsolj ebben a NÉVBEN!

Jézus *áll* a NÉV mögött és Ő *megcselekszi*, amit hittel és hatalommal kimondasz.

Csel. 16,16-18. Újabb példa a hit parancsszavának kiadására.

Jézus megcselekedte – a szolgálóleányka *szabaddá vált* a jósló szellemtől!

Szükség esetén a parancs kiadását *imádság* is megelőzheti.

Hitünknek két irányba kell működni:

❶ kérünk az Atyától Jézus NEVÉBEN,

❷ hatalmat gyakorlunk Jézus NEVÉBEN.

Szükséges, hogy mindig figyeljünk a Szent Szellem *vezetésére*.

Az *ima* + a *hit parancsszava* jól ötvözhető.

Ján. 11,1-15. Jézus *várakozik*, miután eljutott hozzá Lázár betegségének híre.

A várakozás ideje alatt *imádkozott* és kereste az Atya *akarátát*. (Ján. 11,41-44)

Megvárta, míg *eljött* a „nap” – várt a Szent Szellem *világosságára*, vezetésére.

Pál *sem azonnal* üzte ki a lányból a jósló szellemet.

Amikor *világosságot* kapunk, botlás nélkül, bátran léphetünk.

Jézusnak azért kellett *imádkozni* az Atyához Lázár végett, mert az életére törtek

a farizeusok és a főpapok – Ő viszont *nem akarta kockáztatni* a megváltás tervét.

Jézus ebben az esetben is várt az Atya *jóváhagyására* – Ő magától semmit nem tett.

Nekünk is mindenben *ki kellene kérni* Jézus tanácsát!

Hálaadás + hit parancsszava = a 4 napos halott feltámadt!
Csel. 9,36-40. Ennél az esetben Jézus már felemeltetett a Mennybe.
Péter *imádkozott* + kiadta a *hit parancsszavát* a NÉV által.
Jézus távollétében is *megcselekedte*, mert a megvallott *Ige mögött* Ő áll!
Luk. 10,19-20. A hit parancsszava akkor *hatékony*, ha megértjük:
hatalmunkat kaptunk arra, hogy *parancsoljunk* az elemeknek, helyzeteknek, ördögnek
Ez a *hatalom* Jézus NEVÉBEN van! — *Gyakorolt* a hatalmadat a NÉV által!
Jézus *nekünk adta* a hatalmát az ellenség minden ereje felett!
Ha *mi* gyakoroljuk hatalmunkat, akkor *semmi* nem képes ártani nekünk!
Akkor lesz *eredményes* a hit parancsszava, ha tudjuk a szívünkben:
úgy kell *engedelmeskedni* az ellenségnek a parancsra, *mintha Jézus* adta volna ki.
Az Atya *elvárja* az újjászületett gyermekeitől:
- ne nézzük *tétlenül* a pusztítót,
- *gyakoroljuk* a hatalmunkat.
Ahogy Jézusnak, ugyanúgy *nekünk is engedelmeskednek* a NÉVre az elemek, az ördög.
Számunkra a *biztosíték* Jézus szava:
mi *kiadjuk* a parancsot a NÉV által, s Ő *megcselekszi!*
Amikor Jézus NEVÉT kimondjuk, a Szent Szellem *kenete kiárad* bensőnkől (Ének. 1,3).
Mert Jézus neve kimondva – kiöntött *drága kenet*.

* **Ján. 14,13. És akármit kértek** [követeltek az ellenségtől, mint jogaitokat és kiváltságaitokat] **majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.**

Forrás: Jim Sanders – Amit tudni kell az imádságról c. könyve